

Els nostres "russos blancs"

Els russos blancs són incorregibles. Tot just desaparegut el seu general Miller, han nomenat ja un substitut que, segons ens informen les agències, no és altre que el general Abramov, el qual ha instal·lat la seva residència a Sofia.

El món, sense els russos blancs, restaria disminuït d'un gran element de pintoresc. Sense els generals que, de tant en tant, desapareixen misteriosament, sense els grans ducs que fan de xofer i les grans duqueses que es lloguen de cambres, París, per exemple, no seria París. Novel·listes, autors dramàtics, cineastes i periodistes, es trobarien privats d'un tema fàcil i suggestiu.

La presència pintoresca dels russos blancs escampats pel planeta, però, no ens ha de fer oblidar allò que tenen de repugnant les seves activitats "polítiques". El seu despit, el seu demonament total de tota esperança positiva, no troben altra sortida que la del terrorisme, encarnat sempre al descreït de la que, vulguin o no, és llur pàtria.

Mentre a la URSS, un poble viu i treballa en l'edificació d'un gran Estat, en un esforç admirable de superació, a l'estranger els anomenats russos blancs teixen intriga darrera intriga, sumats a tots els enemics de Rússia i, sempre que poden —com el recent assalt al Consolat soviètic de Tien-Tsin, com la desaparició del general Miller—, provoquen accidents tràgics amb la intenció de fer caure damunt de Rússia els esquitxos de la seva infàmia.

El gran poble soviètic, però, fa el seu camí sense preocupar-se dels entreteniments infantils dels russos emigrats. Aquests, malgrat llurs esforços per a fer creure el contrari, no representen al món altra força que la del seu pintoresc. Si els Soviets tenen algun adversari intel·ligent, aquest ja ha tingut cura de separar-se, espiritualment i materialment, de l'activitat dels russos blancs. Així passà, per exemple, amb el filòsof cristià Berdiaev, el qual ja fa anys, en un llibre famós, condemnà durament la posició antirussa dels seus compatriotes emigrats.

Precisament aquesta impotència absoluta en què es debat és el que fa més reprovable l'actitud dels aristòcrates que la revolució allunyà de Rússia. Un gran ideal, unes possibilitats d'acció positiva, justificarien potser les seves maniobres. Ara, aquestes no es presenten sinó com a menyspreables reaccions de la impotència, com a inútils estertors d'odi inhumà.

Si hem parlat avui d'aquests tipus lamentables, és perquè sembla que hi ha alguns espanyols, alguns catalans, als quals tempta el paper de rus blanc. No vacilen a anar pel món difamant la seva pàtria, en els instants en què la pàtria està comprometida en una lluita tan dramàtica com gloriosa en defensa de les essències de la civilització.

I n'hem parlat avui, quan també, sortosament, sembla que alguns polítics espanyols, més dignes, s'han donat ja perfectament de la baixesa que comporta representar el paper de rus blanc i vénen a ocupar el seu lloc dintre les institucions de la República democràtica.

LA NOTA FRANCO-ANGLESA A ROMA

POSICIO DE LONDRES

Evitar que un triomf dels rebels fos una victòria italo-alemanya i que aquesta victòria provoqués un canvi en l'equilibri de la Mediterrània

POSICIO DE PARIS

Es tracta de l'AMENÇA FISICA que representaria una victòria dels facciosos ajudats per nazis i feixistes

«Ni Alemanya ni Itàlia no desitgen trencar la solidaritat europea», diu «Frankfurter Zeitung»

Paris, 28. — En els cercles diplomàtics no es donen precisions sobre el contingut de la nota franco-anglesa que serà dirigida a Roma, a propòsit de la qüestió espanyola, si bé als cercles polítics se'n pot obtenir alguna informació. És indubtable que persisteix, encara, una lleugera diferència d'apreciació entre França i la Gran Bretanya, diferència que racionalment és de poca importància, però que, en la pràctica, pot provocar una victòria italo-alemanya a Espanya. Avui, per exemple, el periòdic «Manchester Guardian» publica un comentari del seu corresponent diplomàtic en el qual diu que Anglaterra tem, sobre tot, que la victòria dels rebels espanyols fos una victòria italo-alemanya, això és, que aquesta victòria provoqués un canvi en el Mediterrani i es trencàs l'actual equilibri. Per als francesos el cas és diferent: es tracta d'una «amença física», com deia, fa uns dies, en unes declaracions privades, un il·lustre general de la República.

Però la nota franco-britànica resumirà, no cal dir-ho, les dues opinions. Encara que, hem de repetir-ho, no hi ha indicacions segures sobre el seu contingut, generalment hom creu que contindrà tres punts concrets: Primer. Retirada de voluntaris. Segon. Declaració sobre les infraccions a la no intervenció. Tercer. En cas de fracàs d'aquesta temptativa, declaració de la Societat de Nacions i reobertura de la frontera francesa. Com es veu, els tres punts es componen de la prudència anglesa i dels temors francesos. Però aquesta nota serà examinada «a priori» pels dictadors a Berlín i, sobre aquest punt, podem conèixer anticipadament la posició d'Alemanya a base del comentari que publica avui el «Frankfurter Zeitung», que diu així: «Ni Alemanya ni Itàlia no desitgen trencar la solidaritat europea. Però la qüestió espanyola ha d'examinar-se sobre

¿Contindrà aquests tres punts concrets?

- I. - Retirada de voluntaris.
- II. - Declaració sobre les infraccions de a no intervenció.
- III. - En cas de fracassar aquesta temptativa, declaració de la S. de N. i reobertura de la frontera francesa.

El 1.º d'octubre s'obren les Corts

"Per endavant qualítquem la sessió d'històrica", diu "La Libertad"

Madrid, 28. — Comentaris de la Premsa: LA LIBERTAD es refereix a la pròxima reunió del Parlament i diu: «La situació exige una sessió històrica. Govern i Parlament han de demostrar la solidaritat necessària y la autoritat suficient per poder dir que representen al poble. Mas aun, que lo interpretan. Por ello, en la sesión que de antemano calificamos de histórica, es preciso que se refleje la voluntad del pueblo. ¿Cuál es ésta en realidad?»

Sus representantes van a decidir-lo a través de los métodos constitucionales y parlamentarios. Nos referimos, naturalmente, exclusivamente a la guerra. ¿Continuará sin tregua hasta vencer a la invasión? Esto es lo indiscutible.

El Conseller de Governació i de Sanitat i Assistència Social, Antoni Maria Sbert, en rebre aquest migdia els periodistes, els ha manifestat la seva satisfacció pel viatge que acabava d'efectuar per terres lleidatanes i de la Vall d'Arán i, en relació precisament de les visites efectuades, ha fet les següents manifestacions:

Martínez Barrio ha conferenciat amb el Cap del Govern sobre la sessió inaugural de Corts

GUERRA DEL RIO S'HA ENTREVISTAT AMB EL DR. NEGRIN

València, 28. — El President de les Corts ha visitat aquest matí el Cap del Govern, amb el qual ha conferenciat, durant llarga estona, sobre la pròxima reobertura del Parlament. En aquesta entrevista s'ha estudiat el pla de la sessió inaugural. En sortir el senyor Martínez Barrio del despatx del Cap del Govern, ha arribat l'ex-ministre radical senyor Guerra del Río, el qual s'ha entrevistat breument amb el doctor Negrin.

En sortir, el senyor Guerra del Río no ha fet manifestació de cap mena sobre allò tractat, als periodistes. Finalment, ha estat a la Presidència el ministre de Treball, senyor Alguader.

GUERRA DEL RIO HA VISITAT EL PALAU DE LES CORTS. València, 28. — El senyor Guerra del Río ha estat aquest matí als passadissos del Palau de les Corts, i ha visitat les instal·lacions de l'hemicycle i altres dependències. El senyor Guerra del Río ha parlat amb diversos diputats i ha marxat abans que arribés el President de la Cambra.

Una conversa interessant entre Martínez Barrio i els periodistes

València, 28. — A les dues de la tarda, el senyor Martínez Barrio, després de rebre molt poques visites, entre les quals figurava la del subsecretari de Comunicacions, senyor Gasset, ha rebut els informadors i els ha dit: —Avui no tinc cap notícia d'interès a comunicar-vos. Unicament he de dir-vos que he visitat el president del Consell per tal de tractar del pla parlamentari de la pròxima sessió. —Heu rebut la visita del senyor Guerra del Río? —han preguntat els informadors. —No —ha contestat el senyor Martínez Barrio. Ja heureu vist que no he tingut temps de rebre visites. El bé m'han dit que el senyor Guerra del Río ha estat aquí fa unes hores. —Sabem si han arribat a València els diputats senyors Portela, Valladares i Miquel Maura? —No ho sé. Però ja us vaig dir abans que tenia notícies que vindrien molts diputats a la reobertura del Parlament. —La vostra visita al ministre d'Estat revesteix interès periodístic? —Ha estat una visita de caràcter particular. —Ens podeu donar alguna notícia de caràcter polític? —El president de la Cambra és sempre el que menys notícies té per comunicar a la premsa. —Ha demanat la paraula algun diputat? —Fins ara no hi ha cap petició de paraula, si bé és cert que no és costum fer les peticions de paraula amb quatre dies d'anticipació. —Doncs es deia que el senyor Guerra del Río havia demanat en últim torn. —No. Fins ara ni el senyor Guerra del Río ni cap altre diputat no han demanat la paraula i a continuació el senyor Martínez Barrio s'ha acomiadat dels informadors.

NO HA POGUT REUNIR-SE LA COMISSIO DE SUPPLICATORIS. València, 28. — Per manca de nombre no ha celebrat reunió la Comissió Parlamentària de Supplicatoris.

EL PRESIDENT DE LES CORTS CONFERENCIA AMB EL MINISTRE D'ESTAT. València, 28. — El ministre d'Estat ha rebut aquest matí la visita del President de les Corts. Sembla que a l'entrevista els senyors Giral i Martínez Barrio, han tractat d'afers relacionats amb les properes sessions parlamentàries.

EL CONSELLER SBERT PARLA DEL SEU RECENT VIATGE A LA VALL D'ARAN

«L'Hospital que acabo d'inaugurar està dotat dels elements tècnics més moderns»

El Conseller de Governació i de Sanitat i Assistència Social, Antoni Maria Sbert, en rebre aquest migdia els periodistes, els ha manifestat la seva satisfacció pel viatge que acabava d'efectuar per terres lleidatanes i de la Vall d'Arán i, en relació precisament de les visites efectuades, ha fet les següents manifestacions:

Com ja he anunciat la premsa, he visitat la Vall d'Arán, acompanyat del Director General de Sanitat, senyor Sauret, i d'altres personalitats per tal d'inaugurar l'Hospital Comarcal emplaçat a Vielha i les obres de construcció d'unes claveres a Bostós.

La situació dels serveis sanitaris a la Vall d'Arán era extremadament penosa. El President Companys, amb motiu del viatge que hi efectuà l'estiu del 1934, s'interessà perquè es donés un gran impuls a la dotació de tots els elements necessaris per a aquella comarca per tal que el contrast amb les comarques frontereres no fos motiu d'apreciació del nostre sentit nacional i superés en fets el nostre esperit de catalans orgullosos de la nostra terra.

Delegats de la S. de N. demanen l'aplicació del Pacte

Ginebra, 28. — En l'Assemblea de la Societat de Nacions, el primer delegat de Finlàndia, senyor Holsti, ha afirmat la confiança del seu país en el triomf definitiu de l'ideal de la Societat de Nacions, i es pronuncia contra tot el que sigui susceptible de minuar l'eficàcia del Pacte.

Altoctunament, aquests últims mesos hem pogut donar un gran impuls a tot allò que fa referència al meu departament. L'Hospital que vinc d'inaugurar està dotat de tots els elements tècnics més moderns i compta amb un personal competent, seleccionat per un concurs-oposició, mitjançant un tribunal constituït exclusivament per tècnics. He després —ha afegit— que els arnesos que abans havien d'acudir a França quan necessitaven dels serveis de la Cirurgia o de la Radiografia i en general de totes aquelles especialitats sanitàries, els trobaran ara a la seva pròpia casa. A més, rebran la visita de molts estrangers que acudiràn a la Vall d'Arán.

La relació entre la Hisenda de Catalunya i la de la República

Possiblement en seguirà l'estudi en el Consell d'aquesta tarda

Després de treballar durant el matí al despatx de la Residència, l'honorable President de Catalunya ha rebut diverses visites als departaments oficials del Palau de la Generalitat. Entre els visitants del senyor Companys hi havia una comissió dels grups antifeixistes de Girona: Joan Colla, coronel de la Guardia Nacional Republicana; tinent coronel Arrando; diputat senyor Farreres i Duran; membres del Tribunal d'Espionatge i alta traïció, amb el seu president senyor Rodríguez Drangret, que han complimentat el senyor Companys amb motiu d'haver quedat constituït oficialment el Tribunal citat i el magistrat senyor Jesús Pinilla.

El president Companys ha fet dir al migdia als periodistes que no tenia noves que comunicar-los i aminorà que a les sis de la tarda presidiria la reunió del Consell que havia estat convocada.

Bègica elegida membre del Consell de la S. de N. per 47 vots

Ginebra, 28. — L'Assemblea ha pres oficialment possessió de la nova sala de sessions i dels departaments al Palau de Lariana. Aquesta presa de possessió per l'Assemblea de la més bella sala del Parlament del món fou destacada pel President Aga Khan com a una etapa decisiva en la vida de la Societat de Nacions.

¿Com a Espanya?

Alemanya mantindrà la no intervenció a l'Extrem Orient. Nova York, 28. — L'ambaixador d'Alemanya als Estats Units, Dieckhoff, procedent d'Europa, s'ha declarat optimista respecte la situació política del Continent: —Creo exagerat el temor d'un conflicte greu a Europa. —Ha afirmat que si el Japó s'apodera de Xina el comerç d'Alemanya i d'altres nacions sofrirà un cop molt fort. Ha assegurat que l'actitud d'Alemanya respecte la crisi d'Extrem Orient, és de no intervenció.

